

عنوان مقاله:

بررسی کارایی نشانگرهای همدوسی در تفسیر داده های لرزه ای

محل انتشار:

مجله فیزیک زمین و فضا، دوره 34، شماره 3 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

--

--

خلاصه مقاله:

همدوسی لرزه ای نشانگری هندسی است که ارتباط زمانی و مکانی را با سایر نشانگرها برقرار می کند. هنگامی که این نشانگر بر روی داده های لرزه ای به کار برده می شود، پیوستگی بین دو یا تعداد بیشتری از ردلرزه های پنجره لرزه ای را نشان می دهد که این میزان پیوستگی لرزه ای، نشانه مستقیمی از پیوستگی زمین شناسی است. اختصاص یک کمیت محاسباتی مانند همدوسی روی یک مقیاس از صفر تا یک اجازه می دهد که پیوستگی لرزه ای مورد سنجش قرار گیرد و پدیده های زمین شناسی مانند گسل ها، کانال ها، دلتاهای مدفون، ریف ها، آتشفشان های گلی، رخساره های آبدار و غیره نمایان شوند. اندازه گیری های همدوسی در سه بعد تشابه ردلرزه به ردلرزه را بیان می کنند و بنابراین تغییرات قابل تفسیر را در این گونه موارد نشان می دهند. مناطقی از ردلرزه ها که بر اثر گسل ها یا سایر پدیده های زمین شناسی دچار تغییر شده اند، دارای شباهت کم تری با ردلرزه های مجاور خود هستند که نتیجه آن به تصویر در آمدن همدوسی کم برای این مناطق است. در این مقاله نشانگرهای همدوسی روی داده های لرزه ای سه بعدی میدان گازی خانگیران واقع در شمال شرق ایران اعمال می شوند تا توانایی آنها برای تفسیر بهتر پدیده های زمین شناسی مشخص شود. نتایج این تحقیق نشان دهنده کاربردی بودن این نشانگر روی داده های لرزه ای ایران است و تفسیر دقیق تر و کامل تری از داده ها را میسر می سازد.

کلمات کلیدی:

نشانگرهای لرزه ای، همدوسی لرزه ای، تفسیر داده های سه بعدی، میدان گازی خانگیران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1858543>

